

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. Josefa Straky a Mgr. Ing. Petra Šuránka ve věci

žalobkyně: **CH. a. s.**
sídlem X
zastoupená advokátem Mgr. Pavlem Vraným
sídlem Šmilovského 1264/5, Praha 2

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 8. 2018, č. j. 34774/18/5100-31462-711180,

takto:

- I. **Řízení se zastavuje.**
- II. **Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 11 200 Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Pavla Vraného, advokáta.**
- III. **Žalobkyni se ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vrací část zaplaceného soudního poplatku, a to ve výši 2 000 Kč.**

Odůvodnění

1. Žalobkyně se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, jímž žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Finančního úřadu pro Středočeský kraj ze dne 16. 1. 2018, č. j. 12862/17/2104-70461-204857, jímž byla žalobkyni vyměřena daň z nabytí nemovitých věcí včetně zálohy na tuto daň ve výši 115 138 Kč.
2. Žalobkyně brojí proti vyměření daně z nabytí nemovitých věcí. Jádrem sporu spočívá v posouzení otázky, zda lze pro jednotku v rodinném domě uplatnit osvobození od daně z nabytí nemovitých věcí podle § 7 odst. 1 písm. c) zákonného opatření Senátu č. 340/2013 Sb., o dani z nabytí nemovitých věcí, ve znění účinném do 31. 10. 2016, či nikoliv.
3. Na návrh žalovaného Krajský soud v Praze usnesením ze dne 18. 10. 2019, č. j. 54 Af 31/2018-39, řízení přerušil do rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věcech vedených pod sp. zn. 2 Afs 213/2019 a sp. zn. 8 Afs 287/2019, neboť Městský soud v Praze v rozsudku ze dne 13. 6. 2019, č. j. 11 Af 42/2018 - 77, a Krajský soud v Praze rozsudku ze dne 14. 8. 2019, č. j. 43 Af 27/2018 - 200, řešili opačně otázku osvobození od daně z nabytí

nemovitých věcí a oba tyto rozsudky krajských soudů byly napadeny kasačními stížnostmi, přičemž žalovaný má za to, že rozhodnutí Nejvyššího správního soudu mohou mít zásadní vliv na projednávanou věc.

4. Následně Nejvyšší správní soud o sporné právní otázce rozhodl v rozsudcích ze dne 24. 6. 2020, č. j. 4 Afs 89/2020 - 44, a ze dne 2. 7. 2020, č. j. 9 Afs 5/2020 - 47.
5. Podáním ze dne 21. 8. 2020 žalovaný soudu sdělil, že vydáním rozhodnutí ze dne 31. 7. 2020, č. j. 29508/20/5100-31462-711180 (dále jen „nové rozhodnutí“), žalobkyni ve smyslu § 62 odst. 1 s. ř. s. uspokojil. Krajský soud v Praze proto usnesením ze dne 11. 9. 2020, č. j. 54 Af 31/2018-55, rozhodl o pokračování v řízení, a současně žalobkyni vyzval, aby ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení předmětného usnesení soudu sdělila, zda je postupem žalovaného uspokojena. Žalobkyně ve stanovené lhůtě žádné sdělení nezaslala.
6. Podle § 62 odst. 4 s. ř. s. soud řízení usnesením zastaví, sdělí-li navrhovatel, že je uspokojen. Soud řízení zastaví i tehdy, nevyjádří-li se takto navrhovatel ve stanovené lhůtě, jestliže ze všech okolností případu je zřejmé, že k jeho uspokojení došlo.
7. Z obsahu nového rozhodnutí vyplývá, že žalovaný v přezkumném řízení změnil napadené rozhodnutí tak, že vyměřenou daň z nabytí nemovitých věcí včetně zálohy na tuto daň v původně vyměřené částce 115 138 Kč nově změnil na 0 Kč. Z odůvodnění nového rozhodnutí vyplývá, že žalovaný zohlednil nosné závěry rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 6. 2020, č. j. 4 Afs 89/2020 - 44, jenž podporoval právní názor žalobkyně, že osvobození od daně z nabytí nemovitých věcí dle § 7 odst. 1 písm. c) zákona o dani z nabytí nemovitých věcí je třeba aplikovat též na první úplatné nabytí vlastnického práva k bytové jednotce v rodinném domě.
8. S ohledem na obsah nového rozhodnutí dospěl soud k závěru, že jím bylo docíleno toho, oč žalobkyně usilovala podanou žalobou, a proto je zřejmé, že došlo k jejímu uspokojení. Soud proto podle § 47 písm. a) s. ř. s. rozhodl o zastavení řízení.
9. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno. Vzal-li však navrhovatel (žalobce) podaný návrh zpět pro pozdější chování žalovaného nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatel (žalobce), má navrhovatel (žalobce) proti žalovanému (odpůrci) právo na náhradu nákladů řízení.
10. Na projednávanou věc je na místě vztáhnout právě citovanou druhou větu § 60 odst. 3 s. ř. s., neboť z výše uvedeného je zřejmé, že došlo k uspokojení žalobkyně podle § 62 odst. 4 věty druhé s. ř. s. Soud proto žalobkyni přiznal náhradu nákladů řízení v celkové výši 11 200 Kč zahrnující nevrácenou část zaplaceného soudního poplatku ve výši 1 000 Kč (viz níže) a náhrady nákladů za zastoupení advokátem ve výši 10 200 Kč, které tvoří odměna za tři úkony právní služby ve výši 3 100 Kč (příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby a podání repliky) podle § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), a dále tři paušální náhrady hotových výdajů ve výši 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Přiznaná náhrada nákladů za zastoupení advokátem nezahrnuje náhradu za DPH, neboť zástupce žalobkyně nedoložil, že je plátcem DPH, a tato skutečnost neplyne ani z veřejných rejstříků. Náhradu nákladů řízení uložil soud žalovanému zaplatit žalobkyni ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 54 odst. 7 ve spojení s § 55 odst. 5 s. ř. s.) k rukám zástupce žalobkyně, který je advokátem (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů ve spojení s § 64 s. ř. s.)
11. O vrácení zaplaceného soudního poplatku žalobkyni, sníženého o 1 000 Kč, rozhodl soud

v souladu s § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů. Podle § 10a citovaného zákona soud vrátí tuto částku ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Právní mocí tohoto usnesení nabývá právní moci rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 7. 2020, č. j. 29508/20/5100-31462-711180 (§ 62 odst. 5 s. ř. s.).

Praha 12. října 2020

JUDr. Věra ŠIMŮNKOVÁ, v. r.
předsedkyně senátu